

Fjernvarmeværker vinder dobbelt sejr i Miljøklagenævnet

Frederiksværk efterfulgte Aabybro's sejr i Miljøklagenævnet ved også at vinde sag om emissionsmåling efter opacitetsprincippet.

EMISSIONSMÅLING

Af journalist Flemming Rasmussen, DFF

De Kommunale Værker i Frederiksværk behøver ikke at installere komplicerede og kostbart udstyr, der kan måle emissionen fra værkets flisfyring efter opacitetsprincippet.

Det blev konklusionen efter at værket havde sagen oppe at vende i Miljøklagenævnet. En sag og en afgørelse, der i meget store træk ligner den, selv samme nævn traf sidste år angående værket i Aabybro.

De to sager handler om myndighedernes krav til kontrollen af emissionen fra flisfyrede værker. Den såkaldte Luftvejledning lægger op til, at værker over 5 megawatt skal kontrollere emissionen via opacitetsprincippet.

Det vil i praksis sige, at emissionen måles konstant med en lysstråle, der ser dråber og partikler. Det kræver en løbende kalibrering af udstyret.

Metoden er god til tørre røggasser, men egner sig ikke umiddelbart til måling af våde røggasser, der har varierende vandindhold – det kræver blandt andet, at røggassen tørres.

Alt i alt er det en dyr og besværlig affære: Cirka 250.000 per anlæg plus årlige udgifter til finjustering af anlægget samt udgifter til at efteruddanne personale, så folkene kan håndtere systemet.

Konklusionen i nævnets to afgørelser har i begge tilfælde fastslået, at metoden ikke er nødvendig. Det er så at sige, at skyde gråspurve med kanoner, eller som DFF skrev i et indlæg i forbindelse med Aabybro-sagen:

- Montering af kontinuert støvmåling efter opacitetsprincippet ville på de små og mellemstore flisfyrede værker være spild af penge, uden at der reelt fås bedre miljø for udgiften.

I stedet fastslår afgørelsen fra sagen vedrørende Aabybro, at det i stedet for opacitetsprincippet er tilstrækkeligt med to årlige støvmålinger. De skal hver bestå af tre målinger af en times varighed, hvor gennemsnittet bliver afgørende for om værket består eller ej. Samme konklusion er nu gældende for Frederiksværk.

Lang sagsbehandling

Afgørelsen i Aabybro er fra oktober sidste år, og med den in mente var Knud

Karlsen, driftsleder af De Kommunale Værker i Frederiksværk, spændt på, om også hans værk skulle have sin sag efterprøvet i Miljøklagenævnet.

- Jeg kendte godt til sagen fra Aabybro og Frederiksborg Amt lod sig ikke rokke med hensyn til deres krav, fortæller driftslederen, der således måtte vente på nævnets afgørelse.

Værket i det nordsjællandske stod i marts 2001 foran at skulle have sin miljøgodkendelse revideret og der kom nye krav i forbindelse med, at værket fik en ny flisgedel. Udgangen på det hele blev, at værket i april 2003 ankede myndighedernes afgørelse til Miljøklagenævnet med henvisning til sagen om Aabybro Varmeværk.

Frederiksværks røggasvasker spiller en af hovedrollerne i sagen i Miljøklagenævnet. Blandt andet ved at sikre, at den kører som den skal, sørger man for, at værket holder emissionskravene ved flisfyring. Og så er dyrt udstyr til at måle efter opacitetsprincippet ikke nødvendigt.

Med denne nye fliskedel fra 2001 stod De Kommunale Værker i Frederiksværk overfor et krav om, at installere målerudstyr for omkring en halv million på sine to fliskedler. Nu er sagen afgjort i Miljøklagenævnet.

- Pludselig stod jeg med to kedler, hvilket ville give mig en samlet ekstraudgift på en halv million samt de årlige udgifter til finjustering, hvilket jeg anslog til mindst 50.000 kroner.

Men vi betragtede egentlig vores sag og sagen fra Aabybro som en samlet sag, og vi gik da også efter at få samme afgørelse som Aabybro, forklarer Knud Karlsen.

Det ønske fik værket så opfyldt den 24. august i år, hvor afgørelsen endelig faldt.

Andre metoder virker fint

To begreber er trådt frem og har taget centrale pladser i sager som disse.

Det ene er proportionalitetsprincippet. Altså vurderingen af om der er en rimelig proportion i forholdet mellem udgift og besvær ved at etablere måling med opacitetsprincippet over for den mulige effekt af at gøre det. Det andet begreb er "bedst tilgængelig teknologi", forkortet BAT.

I begge disse sager har klageren, altså de to fjernvarmeværker, argumenteret for, at kravet om emission efter opacitetsprincippet ikke var rimeligt i forhold til proportionalitetsprincippet, og at værkerne allerede benyttede sig af den *bedst tilgængelige teknologi*.

Det er nemlig sådan, at man ved at koncentrere fokus andre steder kan have ret præcist styr over emissionen fra flisværker. Viktor Jensen fra DFF's sekretariat:

- Flisværkers emission kan overvåges nemmere og billigere end ved opacitetsprincippet, vi ved jo, hvad vi

brænder af her – vi kender flisen. Hvis man sikrer, at røggasvaskeren kører korrekt, at vaskevandet er rent, og at surhedsgraden i vandet er basisk, så ved man også, at man holder sig langt under kravene for emission. Og disse tre vigtige parametre kan løbende overvåges og registreres via SRO-anlægget uden yderligere udgifter.

Pengene gjorde ingen forskel

Når Knud Karlsen alligevel var spændt på, om afgørelsen i hans sag ville følge Aabybros, så handler det også om, at der i den første sag i et vist omfang, mere eller mindre direkte, blev lagt vægt på det økonomiske aspekt af sagen. Nævnet lagde således blandt andet Aabybro Fjernvarmeværks begrænsede størrelse til grund for beslutningen. Frederiksværk er noget større, og det kunne muligvis have fået betydning.

- Jeg kunne ikke i min vildeste fantasi se, at vi skulle afvige væsentligt fra Aabybro-sagen. Men afgørelsen her gik især på, at det var dyrt i forhold til værkets størrelse og økonomi, så jeg var da spændt på, om det ville gøre forskel i forhold til vores sag, siger Knud Karlsen, der ellers ikke har stor forståelse for den tankegang.

- Det er ikke rimeligt med økonomisk baserede afgørelser, når det handler om miljø. Det er noget underligt noget, at blande økonomi og miljø sammen. Enten har man miljøkrav – fordi de er vigtige og relevante – eller også har man ikke, mener Knud Karlsen. Han fortsætter:

- Det hedder jo en luftvejledning,

men jeg synes, det er underligt, at man ikke har en ensartet tolkning af den. Jeg har set andre steder, hvor reglerne bøjes nedad med mere lempelige krav til følge. Den uenshed synes jeg er forkert. Jeg har ikke noget imod, at de går hårdt til os, men kravene bør være ens alle steder og rimelige i forhold til det miljømæssige udbytte, siger Knud Karlsen.

Med de to afgørelser i Aabybro og Frederiksværk står to ubesvarede spørgsmål tilbage:

- 1) Er der enighed om, at sådanne værker ikke mødes af krav om opacitetsmåling i henhold til Luftvejledningen?
- 2) Bør Luftvejledningen ændres på baggrund af de to afgørelser?

Viktor Jensen fra DFF's sekretariat er ikke i tvivl:

- Med denne sidste afgørelse fra Frederiksværk bør der være skabt præcedens for, at det er sådan, Luftvejledningen efterleves i denne sammenhæng. Og det er klart, at det næste helt naturlige skridt er at kigge på at få revideret Luftvejledningen.

Knud Karlsen, driftslederen i Frederiksværk, er helt på linje.

- Så længe, der ikke findes et bedre system til våde røggasser og flisfyring, så synes jeg, at det bør være slut med at rejse krav om emissionsmåling efter opacitetsprincippet i denne slags sager. Og jeg mener også, at det vil være logisk at revidere Luftvejledningen. Og så i øvrigt omdøbe den til et *regelsæt*. Hidtil har der været alt for store rum til individuelle fortolkninger omkring miljøkrav, mener driftslederen.